

kontrolsystem, ja, saa er det en Selvfølge, at han ikke kan mene, at der under det System, som her foreslaas indført, skulde være større Anledning til, at der opstod Politivilkaarlighed.

Foruden disse Grunde mod Ændringsforslag Nr. 2 skal jeg tillige anføre en rent praktisk Grund, nemlig den, at alle Vegne udenfor København og Frederiksberg er Forholdet jo det, at Politimester og Dommer i første Instans er en og samme Person. Det var ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, at Forholdet ikke var saaledes i København og de store Byer. Jo, Forholdet er saaledes i alle andre store Byer her i Landet end København med Frederiksberg. Det vil altsaa sige, at den, der udenfor København eller Frederiksberg mente sig forurettet ved et saadant Polititilhold, i Virkeligheden ikke vilde kunne komme nogen Vegne med Sagen før i anden Instans. Dette synes mig at være en meget upraktisk Maade at ville ordne dette Forhold paa. Nu sagde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at det var jo navnlig i København, den Slags Forhold kunde tænkes at indtræde, men det er en Fejltagelse. Rundt omkring i Provinsbyerne, maaske ogsaa i enkelte Landjurisdiktioner, hænder det stadig, at Politiet nu benytter sin Bemyndigelse efter Straffeloven til at give utugtige Kvinder Tilhold om at unnlade at søge Erhverv ved Utugt, og det er en Selvfølge, at naar vi faa det nu gældende System afskaffet og denne Lov indført i Stedet, vil der i samme og maaske i højere Grad ogsaa udenfor København kunne blive Anledning til at give saadanne Tilhold, idet man kan sige sig selv, at uden Adgang til at give saadanne Tilhold og uden Benyttelse af Retten til at give dem, vilde der rundt omkring i vore Provinsbyer, navnlig de større, men ogsaa de mindre og maaske ogsaa nogle Steder paa Landet, opstaa ganske ulidelige og utaalelige Tilstande. Det er altsaa et Fejlsyn, naar man mener, at det Forhold, som her omhandles, i Grunden kun gælder i og for København.

Ændringsforslaget Nr. 3 gaar ud paa, at „den Politiet paahvilende Forpligtelse til ved Meddelelse af Tilhold i Anledning af Løsgængerer at anvise — med kommunal Bistand — Løsgængerens Arbejde, naar han ikke selv kan skaffe sig saadant, skal ogsaa paahvile Politiet, naar Tilhold meddeles efter nærværende Lov, dog saaledes, at der i Stedet for Arbejdsanvisning kan

træde Anvisning og Hjælp til Ophold paa en Anstalt for Retledning af slige Personer, hvor saadan Anstalt findes“. Den første Del af det, som jeg nu læste op, er ganske overflødig, fordi det i Forvejen findes i Lovforslaget. Naar Lovforslagets § 1 henviser til, at Politiet kan skride ind under de Betingelser og paa den Maade, som hjemles ved Lovgivningen om Løsgængerer, er deri netop indesluttet Forpligtelse for Politiet til med kommunal Bistand at anvise den vedkommende Arbejde, naar han eller hun ikke kan skaffe sig lovligt Arbejde. Den første Halvdel af denne Del af Ændringsforslaget er altsaa ganske overflødig, fordi den i Virkeligheden indeholdes i Lovforslaget. Den anden Halvdel er ogsaa overflødig af den Grund, at det jo altid vil staa vedkommende Politimester frit for at stille den paagældende, som er moden til Tilhold, Valget imellem at faa Tilhold eller lade sig optage paa en Retledningsanstalt. Det er noget, som utvivlsomt ogsaa under det nuværende System ofte har været brugt, og noget, som ogsaa kan bruges under den ny Ordning.

Der er tillige i dette Ændringsforslag foreslaaet, at Udgifterne ved en saadan Optagelse paa et Retledningshjem skulle deles halvt mellem Stat og Kommune. Ogsaa dette Forslag mener jeg er overflødig, fordi Staten i Forvejen bidrager til saadanne Retledningshjem. Jeg behøver blot at henvise til den Finanslov, som vi for faa Dage siden have vedtaget ved 3die Behandling i dette Ting, for at enhver vil være paa det rene med Rigtigheden af mine Ord. Der er heller ingen Tvivl om, at naar denne Lov træder i Kraft, og det skulde vise sig, at de Foreninger, der nu findes, ikke ere i Stand til at overkomme denne Opgave, der selvfølgelig vil blive betydelig større end nu, vil der opstaa andre Foreninger og komme anden Tilslutning til de bestaaende, saaledes at det ikke vil volde nogen Vanskelighed at skaffe de Kvinder, der virkelig egne sig dertil, Adgang til saadanne Hjem. Men det behøver sandelig ikke at staa i selve Loven, thi det er noget, som følger af sig selv, at Politimesteren kan give den vedkommende Valget imellem at faa Tilhold eller lade sig optage paa et saadant Hjem, og Ændringsforslaget, saaledes som det nu foreligger, gaar jo ikke ud paa, at den vedkommende uden videre mod sin Villie kan indlægges paa et saadant Magdalenehjem eller hvad det nu kaldes, men kun paa, at hun frivillig kan komme derind;